

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/135/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011410
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322011410.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferenciovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 14.07.2023 č.k. 11T/72/2022 – 150, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.2.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 14.07.2023 č. k. 11T/72/2022 – 150 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že dňa 09.08.2022 v čase od 20.21 hod. do 20.24 hod. v predajni potravín Tesco v obci Pata, zobral krabicu, v ktorej sa nachádzalo 21 ks čokolád Milka Strawberry cheesecake 300g, a to tým spôsobom, že si krabicu vložil do tašky a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Bratislava, Cesta na Senec 2, IČO: 31 321 828, škodu vo výške 97,65 EUR a tohto konania sa dopustil napriek skutočnosti, že bol blokom na pokutu nezaplatenú na mieste Obvodného oddelenia Policajného zboru Šoporňa č. A 22 00550287 zo dňa 28.10.2021 postihnutý za priestupok proti majetku - drobnú krádež, teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, čím spáchal úmyselný prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. g), Trestného zákona. Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu súd uložil nahradiť poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., IČO: 31 321 828, so sídlom Cesta na Senec 2, 821 04 Bratislava - mestská časť Ružinov, Slovenská republika, škodu vo výške 97,65 EUR (deväťdesiatšesť eur a šesťdesiatpäť eurocentov).

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, proti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Obžalovaný odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol (skrátene):

2. 1. Podľa môjho názoru mi súd vymeral neprimerane vysoký trest so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, s ktorým nesúhlasím. V ďalšej časti opísal teoretické východiská, ktoré sa uplatňujú pri ukladaní trestu.

2. 2. Vzhľadom na vyššie uvedené mám zato, že okresný súd pochybil, ak v rámci trestnej sadzby 0 až 2 roky uložil obžalovanému trest vo výmere 10 mesiacov, avšak trest nepodmienečný. Som toho názoru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v tomto rozpätí je pre mňa neprimerane prísne a účel trestu možno v mojom prípade dosiahnuť upustením od potrestania v zmysle § 44 Trestného zákona, nakoľko nepodmienečný súhrnný a úhrnný trest uložený skorším rozsudkom OS Galanta sp. zn. 31T/30/2023 vo výške 1 rok a 9 mesiacov je možné na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a

považovať za dostatočný, resp. uložením trestu alternatívneho, resp. trestu, ktorého výkon by súd podmienične odložil.

2. 3. Pri výmere trestu je potrebné zohľadniť, že neodvolateľné vyhlásenie viny obžalovaným bolo z hľadiska ďalšieho postupu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie, čo zakladalo v tomto prípade dôvod takisto pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam tak, ako to vyplýva zo Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod poradovým číslom 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR číslo 5/2017. Mal som zato, že tento môj postoj bude zohľadnený pri ukladaní trestu. Nestalo sa tak. Bol mi uložený trest, ktorý je neprimerane prísny, pričom poukazujem aj na moju rodinnú situáciu.

2. 4. Mám zato, že ak už súd. prvého stupňa nepostupoval v zmysle § 44 Tr. zákona, tak neaplikovaním § 39 Tr. zákona je uvedený trest neprimerane prísny a prekračuje mieru nevyhnutnú pre splnenie svojho účelu.

2. 5. V predmetnej veci sa nestotožňujem s uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v konečnom dôsledku ide o trest, ktorý nesleduje základné zásady pre ukládanie trestu a tiež samotný účel zákona, pričom mám zato, že v tomto prípade by záujem na uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému neúmerne prevyšoval následok, ku ktorému spáchaním skutku. Moja cesta k náprave, moja cesta k riadnemu životu bez páchania trestnej činnosti je z môjho jednaní úplne zrejmá, kedy takisto poukazujem na skutočnosť, že so svojou družkou sa starám o naše 3 spoločné deti.

2. 6. S prihliadnutím na vyššie uvedené sa teda domnievam, že vo veci konajúci súd mal zohľadniť princíp najlepšieho záujmu mojich 3 detí a s ním spojenú otázku proporcionality trestu vo vzťahu k oprávneným záujmom detí obžalovaného a to v kontexte mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods.2 pís., d) Tr. zákona a teda prísť k záveru, že v tomto prípade nie je nutné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Z tohto dôvodu mám zato, že je namieste v prípade ukládania trestu pristúpiť k zmierneniu trestu obžalovanému a to uložením alternatívneho trestu, resp. podmieničného trestu odňatia slobody s uložením skúšobnej doby. Takýto trest by bolo možné považovať za dostatočne prevýchovný, spôsobilý privodiť nápravu obžalovaného a odradiť ho od páchania prípadnej ďalšej trestnej činnosti. Uvedomujem si dôsledky svojho protiprávneho konania uvedomil som si hodnotu osobnej slobody, ako aj svoje povinnosti voči svojej rodine, ktorej fungovanie som v dôsledku svojho správania trestuhodne ohrozil. Nemám najmenšiu pochybnosť o správnosti mojej viny, ale nemôžem súhlasiť s výškou trestu - uloženým trestom, ktorý je neprimeraný. Prejavil som nad svojím konaním ľútosť, uvedomil som si protiprávnosť svojho konania a očakávam postup v zmysle aplikácie § 44 Tr. zákona, alternatívne očakávam spravodlivý primeraný trest v zmysle aplikácie § 39 Tr. zákona, ktorý by mi súd podmienične odložil a určil skúšobnú dobu, resp. uložil alternatívny trest.

3. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na dôvodoch svojho odvolania a prokurátor navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Vina obžalovaného bola ustálená na základe vyhlásenia obžalovaného o vine podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré okresný súd prijal.

7. Prvostupňový súd odôvodnil odvolaním napadnutý výrok o treste odňatia slobody tak, že nevidel priestor pre ukládanie alternatívnych trestov (a už vôbec nie pre upustenie od potrestania, nakoľko už len vzhľadom na doterajší život obžalovaného zachytený najmä v odpise registra trestov nemožno podľa názoru súdu dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu). V minulosti k náprave obžalovaného evidentne nevedli ani už ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Súd preto siahol po nepodmienečnom treste odňatia slobody. Pri zistenom rovnovážnom pomere pohľadujúcich okolností (obžalovaný sa ku skutku/trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval) a prirážajúcich okolností (trestná minulosť obžalovaného), nebol v tomto prípade (žalovaný prečin) zákonný dôvod na úpravu základnej výmery trestnej sadzby, ktorá je 0 rokov až 2 roky (súd tak mohol ukladať trest odňatia slobody až do dvoch rokov). Súd napokon zvolil výmeru trestnej sadzby 10 mesiacov, ako výmeru postačujúcu na naplnenie účelu trestu - súd totiž prihliadol (i) na jednej strane na trestnú minulosť obžalovaného, ktorá by sama osebe odôvodňovala uloženie aj výrazne vyššej výmery trestnej sadzby (obžalovaný je recidivista, aj pokiaľ ide o majetkovú trestnú činnosť, kedy sa nedá nevidieť ani jeho „k nedočítaniu“ dlhý priestupkový register, čo evidentne dokladuje sklony obžalovaného k protiprávnemu správaniu sa, nielen v rovine priestupkovej ale i trestnoprávnej), no tiež (ii) na druhej strane na skutočnosť, že obžalovaný pred súdom svoju vinu doznal, svoj skutok úprimne oľutoval a uznal aj nárok na náhradu škody (pričom prejavil záujem škodu uhradiť). Skrze tento rozsudok uložený trest považuje súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zbytku napĺňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona, a to tak z pohľadu generálnej prevencie (odradenie iných od páchania takej trestnej činnosti), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov súdu, v prípade právoplatnosti tohto rozsudku, však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

8. Rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody odôvodnil súd tým, že nakoľko obžalovaný bol v uplynulých 10 rokoch pred tu žalovaným skutkom vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (viď napr. záznam č. 2, č. 11, č. 14 alebo č. 16 odpisu registra trestov obžalovaného), zaradil ho súd na výkon tu ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

9. Vyššie uvedené závery prvostupňového súdu, ktoré urobil na základe správne zistených skutočností, majúcich význam pre rozhodnutie o druhu trestu a výške trestu odňatia slobody, ako aj o spôsobe jeho výkonu, považuje odvolací súd v celom rozsahu za správne. Prvostupňový súd neopomenul vziať do úvahy žiadnu relevantnú skutočnosť a ich zhodnotenie je logicky správne.

10. Na uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ani na upustenie od uloženie ďalšieho trestu podľa ust. § 44 Trestného zákona, neboli zistené žiadne legitímne dôvody.

11. Obžalovaný vo svojom odvolaní poukazuje na odsúdenie, ktoré boli vykonané rozsudkom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod spisovou značkou 31T/30/2023, v ktorom mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výške 1 rok a 9 mesiacov. Tento trest považuje za dostatočný a v súvislosti s ním žiada uplatnenie ustanovenia § 44 Trestného zákona o upustení od ďalšieho trestu.

12. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že uvedeným rozsudkom bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody a to za spáchanie viacerých trestných činov, ktoré spáchal v období od marca 2022 do mája 2022. Vo všetkých prípadoch išlo o spáchanie prečinu krádeže a v poslednom prípade aj o prečin poškodzovania cudzej veci. Trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený napadnutým rozsudkom sa dopustil dňa 09.08.2022, čo znamená, že z pohľadu predchádzajúcich skutkov, za ktoré bol odsúdený a za ktoré mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, ide o recidívu rovnakého druhu trestnej činnosti. Odvolací súd tiež považuje za veľmi dôležité poukázať na to, že mimo tých odsúdení, za ktoré bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod spisovou značkou 31T/30/2023, bol obžalovaný v období rokov 2009 až 2002 spolu 12 krát súdne trestaný za spáchanie rovnakého druhu trestnej činnosti, teda za spáchanie prečinu krádeže. V jeho prípade teda ide o špeciálneho recidivistu majetkovej trestnej činnosti, ktorý

bol opakovane súdne trestaný, bol opakovane trestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, no napriek tomu sa dopustil opätovného spáchania rovnakého druhu trestnej činnosti. Z toho možno vyvodíť záver, že predchádzajúce odsúdenia nemali naňho výchovný účinok v tom smere, aby ho odradili od ďalšieho páchania rovnakého druhu úmyselnej trestnej činnosti. Na základe týchto skutočností dospel odvolací súd k záveru, že trest uložený skorším rozsudkom, na ktorý vo svojom odvolaní poukazuje obžalovaný, nemožno pokladať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

13. Na základe rovnakých skutočností, ktoré sa viažu k trestnej minulosti obžalovaného, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom bode tohto uznesenia odvolacieho súdu, nebolo ani možné uplatniť postup podľa ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, ako to vo svojom odvolaní žiadal obžalovaný. Jeho vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré prvostupňový súd prijal a na základe, ktorého ustálil výrok o vine, nemá v jeho prípade takú váhu a taký význam, ktorý by odôvodňoval uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré obžalovaný vo svojom odvolaní poukazuje, hovorí o možnosti uplatniť vyššie citované ustanovenia Trestného zákona o mimoriadnom znížení dolnej hranice trestnej sadzby. Možnosť uplatnenia takéhoto postupu je potrebné skúmať v každom prípade zvlášť, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, ako aj osobu páchatel'a trestnej činnosti. V tomto prípade je to osoba obžalovaného ako páchatel'a rovnakého druhu majetkovej trestnej činnosti, voči ktorému sa v minulosti opakovane uplatňovali rôzne trestnoprávne sankcie, vrátane rozhodnutí o upustení od uloženia súhrnného trestu, pričom účel takzvanej individuálnej prevencie nebol týmito trestnými sankciami dosiahnutý.

14. Na základe vyššie uvedených záverov, dospel odvolací súd k rozhodnutiu, že napadnutý výrok o treste obžalovaného nie je v žiadnom prípade neprimerane prísny a má ambície splniť najmä účel takzvanej generálnej prevencie a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody vychádza zo správne zistených skutočností a správnej aplikácie príslušných ustanovení Trestného zákona.

15. Jeho osobná starostlivosť o maloleté deti, nebola predmetom dokazovania, obžalovaný v tomto smere nevyvinul žiadnu aktivitu, nepredložil žiadne dôkazy o tom, ako jeho osobná starostlivosť prispieva k výchove detí a že je to v najlepšom záujme maloletých detí, aby sa na ich výchove osobne podieľal obžalovaný. Práva detí a rodičovské práva obžalovaného v tomto prípade musia ustúpiť dôležitému verejnemu záujmu, ktorým je ochrana majetku občanov pred obžalovaným ako recidivujúcim páchatel'om majetkovej trestnej činnosti.

16. Preto odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného v celom rozsahu ako nedôvodný a zamietol ho.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.